

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Капшученка Юрія Микитовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 6 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ

м. К и ї в
6 жовтня 2022 року
№ 126-2(І)/2022

Справа № 3-69/2022(173/22)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого, доповідача,
Грищук Оксани Вікторівни,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Капшученка Юрія Микитовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 6 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 42, ст. 238).

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Капшученко Ю.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій, шостій статті 43 Конституції України (конституційність) положення пункту 6 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ (далі – Закон).

Згідно з оспорюваними положеннями Закону «з дня набрання чинності цим Законом усі прокурори Генеральної прокуратури України, регіональних прокуратур, місцевих прокуратур, військових прокуратур вважаються такими, що персонально попереджені у належному порядку про можливе майбутнє звільнення з посади на підставі пункту 9 частини першої статті 51 Закону України „Про прокуратуру“».

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що згідно з наказом Генерального прокурора від 17 жовтня 2019 року Капшученка Ю.М. звільнено з посади заступника начальника управління представництва інтересів держави в судах Генеральної прокуратури України та органів прокуратури на підставі пункту 9 частини першої статті 51 Закону України „Про прокуратуру“, оскільки він не подав у встановлений строк заяви про переведення до Офісу Генерального прокурора, обласної прокуратури, окружної прокуратури та про намір у зв'язку із цим пройти атестацію. Наказ про звільнення Капшученко Ю.М. оскаржив до суду.

Окружний адміністративний суд міста Києва рішенням від 8 квітня 2021 року відмовив Капшученку Ю.М. у задоволенні позову. Шостий апеляційний адміністративний суд постановою від 2 вересня 2021 року скасував рішення суду першої інстанції, визнав протиправним та скасував наказ про звільнення Капшученка Ю.М. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду постановою від 9 червня 2022 року скасував

постанову Шостого апеляційного адміністративного суду від 2 вересня 2021 року, а рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 8 квітня 2021 року залишив в силі, зазначивши, що неподання прокурором у встановлений строк заяви до Генерального прокурора про переведення до Офісу Генерального прокурора, обласної прокуратури, окружної прокуратури та про намір у зв'язку із цим пройти атестацію є підставою для звільнення прокурора з посади відповідно до пункту 9 частини першої статті 51 Закону України „Про прокуратуру“.

Капшученко Ю.М. вважає, що оспорювані положення Закону порушують його конституційні гарантії від незаконного звільнення, закріплені у статті 43 Конституції України, суперечать принципу верховенства права в аспекті дотримання юридичної визначеності.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави для висновку, що автор клопотання не обґрунтував тверджень щодо неконституційності положень

пункту 6 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону, а висловив незгоду із результатами правозастосування положень Закону та остаточним судовим рішенням, ухваленим у його справі, а також із законодавчим регулюванням порядку реформування органів прокуратури.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації норм права щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі юридичних норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовими правозастосування і не належать до повноважень Конституційного Суду України (ухвали Конституційного Суду України від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 24 лютого 2016 року № 14-у/2016, ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 20 листопада 2019 року № 70-у(II)/2019, від 4 листопада 2020 року № 24-уп(II)/2020).

Отже, Капшученко Ю.М. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Капшученка Юрія Микитовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 6 розділу II

„Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**